

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623010052
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2623010052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 0T/9/2023-82 zo dňa 15.02.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. E. XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona sa mu ukladajú tieto povinnosti a obmedzenia:

- zákaz požívania alkoholických nápojov
- povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe liečeniu závislosti od alkoholických nápojov
- povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Trnave s miestom výkonu činnosti Okresný súd Senica, pravidelne v lehotách 1x za mesiac, prvýkrát v lehote do 3 pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Senica.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa mu ukladá i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 7 (sedem) rokov.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. OT/9/2023-82 zo dňa 15.02.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. E. XX, uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

dňa 28.01.2023 v čase o 04.15 h po ceste I/51 v úseku F.- G. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Caravelle EVČ: F. , pričom bol pri odbočke na C. F. zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Senica a vykonanou dychovou skúškou elektronickým prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A409599 bola u neho o 04.20 h nameraná hodnota 1,41 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou v čase o 04.52 h nameraná hodnota 1,32 mg/l alkoholu v dychu.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 7 (sedem) rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 82-84.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica podala dňa 29.01.2023 na obžalovaného obžalobu č. Pv 66/23/2205-6 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a svoje konanie oľutoval. Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), a h) Trestného poriadku, po vyjadrení sa prokurátorky prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a vyhlásil, že vykoná dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení.

Vo vzťahu k výroku o treste okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením s listinnými dôkazmi, a to zápismi o dychových skúškach, odpisom z registra trestov, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, evidenčnou kartou vodiča, rozsudkom OS Nové mesto nad Váhom sp. zn. OT/9/2023, lustráciou CESDAP, lustráciou súdov, potvrdením od zamestnávateľa, výpisom z obchodného registra, zdravotným záznam, preukazom ZŤP na syna obžalovaného A. B..

Keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, okresný súd obžalovaného uznal za vinného zo spáchania skutku na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Pri rozhodovaní o treste zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a nezistil priťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností potom okresný súd podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby až osem mesiacov, a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici, a to v trvaní tri mesiace, prihliadnuc na to, že spáchaným trestným činom obžalovaný nespôsobil žiadne závažnejšie následky. Predchádzajúce odsúdenie vzhľadom na jeho zahľadanie okresný súd ako priťažujúcu okolnosť nehodnotil, avšak prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti spáchal trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, a to dvakrát. Ani dve predchádzajúce odsúdenia a priestupkové postihy ho neodradili od toho, aby si opitý za volant motorového vozidla sadol po tretíkrát, aj napriek tomu, že pracuje ako vodič z povolania. Okresný súd mal za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného ako páchatela, s prihliadnutím na jeho doterajší život vo vzťahu k správaniu sa za volantom trest odňatia slobody bez jeho výkonu neprinesie požadovaný efekt, a v danom prípade je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu sedem rokov (t.j. v hornej polovici trestnej sadzby) vzhľadom na opakované spáchanie uvedeného prečinu.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný a jeho obhajca, ktoré písomne odôvodnili na č.l. 88.

Obžalovaný v odvolaní namieta voči neprimerane prísnemu trestu, pričom poukazuje na to, že na jeho nápravu bude dostačujúci podmienený trest odňatia slobody. S uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 7 (sedem) rokov súhlasil. Poukazuje na to, že po vydaní trestného rozkazu, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody okresný súd vo veci nariadil pojednávanie, keďže proti trestnému rozkazu podal odpor prokurátor okresnej prokuratúry a súd mu následne nepochopiteľne na základe tých istých skutkových okolností uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri ukladaní trestu pred vydaním trestného rozkazu a zároveň rozsudku okresný súd vyhodnotil rovnakú skutočnosť (predchádzajúce zahladené odsúdenia) najprv v prospech, neskôr už v neprospech obžalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozsudku pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je v absolútnom rozpore s odôvodnením, ktoré súd použil v prípade uloženia skoršieho podmieneného trestu. Okresný súd v odôvodnení rozsudku nijakým spôsobom nezodôvodnil svoje rozporuplné rozhodnutie. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody považuje za neprimerane prísny nezohľadňujúci stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného. Priznanie sa obžalovaného okresný súd síce zohľadnil v podobe poľahčujúcej okolnosti, napriek tomu však obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Výchovný vplyv na obžalovaného mal už len pobyt v cele predbežného zaistenia, pričom na nápravu v jeho prípade postačí aj uložený trest zákazu činnosti v trvaní 7 (sedem) rokov. Pokiaľ ide o priestupky, 17 priestupkov sa dopustil počas doby 17 rokov, čo predstavuje priemerne jeden priestupok ročne. Vo všetkých prípadoch išlo o menej závažné konanie, vždy v rámci pracovnej činnosti. V čase vedenia vozidla si plne uvedomoval svoju nespôsobilosť, preto zastavil na krajnici cesty s úmyslom privolať si taxík, kde ho spozorovala hliadka polície. Na ceste sa nenachádzal nikto, nikoho svojou jazdou neohrozil. Od začiatku trestného stíhania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ospravedlnil sa, skutok úprimne oľutoval. Vzhľadom na uvedené nebolo primerané ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Takýto trest bude mať neprimeraný vplyv na manželku obžalovaného a jeho maloleté dieťa. Tak obžalovaný ako aj jeho syn majú dlhodobé zdravotné ťažkosti, preto bude akceptovať aj dlhšiu skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia prípade uloženie primeraných obmedzení a povinností. Uloženie podmieneného trestu považuje za dostatočné na svoju nápravu, ktorá už de facto nastala. Ďalej poukazuje na rozdielny prístup rôznych prokuratúry vo vzťahu k ukladaní trestov za obdobný prečin. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 20.06.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obhajca obžalovaného, ktorý svoju neprítomnosť vopred ospravedlnil, na čo odvolací súd vyhlásil uznesenie, že verejné zasadnutie vykoná aj v neprítomnosti obhajcu obžalovaného. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného, lustráciami na osobu obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava nemala pripomienky k oboznamovaného spisovému materiálu, a rovnako nevzniesla návrhy na doplnenie dokazovania. Napadnutý rozsudok vo výroku o treste považuje za zákonný a primeraný. Obžalovaného neodradili od spáchania uvedeného skutku ani predchádzajúce odsúdenia, preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný opätovne vyjadril ľútosť nad svojim konaním, navrhuje zmenu uloženého trestu. Uviedol, že je zamestnaný, jeho príjem je 800 eur mesačne.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho odvolací napadnutý rozsudok vo výroku o treste

podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol, keď na základe doposiaľ zabezpečených dôkazov bez nutnosti doplnenia či zopakovania dokazovania bolo možné rozhodnúť.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu vyššie uvedeného § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, pretože okresným súdom uložený trest je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného ako páchatel'a trestného činu neprimeraný. Uvedené pochybenie okresného súdu však za danej dôkaznej situácie bolo možné napraviť odvolacím súdom bez toho, aby musel vec vrátiť okresnému súdu, a teda mohol sám vo veci rozhodnúť.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku len vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 15.02.2023 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý je možné páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok. Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, v dôsledku čoho postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona upravil hornú hranicu trestnej sadzby a pri ukladaní trestu vychádzal z už upravenej trestnej sadzby 0-8 mesiacov. V tomto rozsahu odvolací súd nezistil žiadne pochybenie.

Pokiaľ však ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, odôvodňujúc takýto trest záverom, že trest odňatia slobody bez jeho reálneho výkonu u obžalovaného nesplní účel trestu vzhľadom na jeho osobu, odvolací súd rovnaký názor nezdieľa. Práve naopak, odvolací súd má za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody (hoci aj v dolnej polovici trestnej sadzby) v prejednávanej veci nereflektuje na všetky okolnosti prejednávanej veci, trestnú minulosť obžalovaného (akcentujúc skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopustil výlučne po tom, ako požil alkohol), samotnú osobu obžalovaného a jeho pomery.

Pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu vyjadrenej stupňom jeho spoločenskej nebezpečnosti, ktorá je rozhodujúca pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. K naplneniu účelu trestu prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin. (porovnaj Nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012)

Slovenské trestné právo je založené na zásade humanizmu a z tejto zásady vyplýva, že trest má spôsobiť iba takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. To znamená, že ujma ktorá je obsiahnutá v treste, nemá prevyšovať nevyhnutnú potrebu ochrany spoločnosti. Preto ak je to možné, treba použiť také tresty, ktoré nesúvisia s trestom odňatia slobody.

Sankcia, ak má byť účinná, ak má zmeniť správanie, musí byť individualizovaná. Trest sám o sebe nie je objektívnou kategóriou. Čo je pre jedného trestom, druhého necháva ľahostajným a pre tretieho môže byť dokonca odmenou. Pri individualizácii trestu je možné, aspoň u niektorých deliktov, vychádzať z prevládajúcej motivácie kriminálneho správania, a nielen jeho, tiež z motivácie správania subjektu všeobecne. Kľúčom k tomu môže byť individuálna hierarchia hodnôt. Hodnoty prakticky označujú ciele motivovaného správania. Tie ciele, ktoré jedinec vo svojom živote preferuje. Ak je daný subjekt orientovaný predovšetkým na majetok a jeho kriminálne správanie je motivované snahou majetok získať, potom ohrozenie majetku, jeho primerané zníženie, event. strata budú predstavovať veľmi pravdepodobne podstatne účinnejšiu sankciu než strata inej hodnoty, napr. slobody.

V prejednávanej veci sa obžalovaný dopustil konania, kedy pod vplyvom alkoholu viedol osobné motorové vozidlo, pričom po zastavení vozidla bola dychovou skúškou u obžalovaného zistená hladina alkoholu v dychu 1,41 mg/l, s odstupom niekoľkých minút pri opakovanej dychovej skúške už hladina alkoholu v dychu obžalovaného klesla na hodnotu 1,32 mg/l. V minulosti bol obžalovaný jedenkrát odsúdený pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/2/2015 zo dňa 15.05.2015, právoplatným 15.05.2015), rovnako bol jedenkrát priestupkovo postihnutý za jazdu pod vplyvom alkoholu v roku 2006. Obžalovaný sa dopustil viacerých dopravných priestupkov, celkom 20-tich, a to počas časového obdobia od 2006 do 2022, a teda frekvencia spáchania dopravných priestupkov neodôvodňovala záver o nemožnosti nápravy obžalovaného. Tieto priestupky, s výnimkou jazdy pod vplyvom alkoholu neboli závažnejšieho charakteru. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní a rovnako v prípravnom konaní uviedol, že v minulosti mal problém s nadmerným požívaním alkoholických nápojov, zvažoval liečbu závislosti, ktorú nevyhlásil ani v súčasnosti. Uviedol tiež, že v súčasnosti pije alkohol len príležitostne, v deň spáchania skutku sa pohádal s manželkou a odišiel z domu, stretol sa so známym, s ktorým a požil alkohol. V čase, kedy sa rozhodol pod vplyvom alkoholu viesť vozidlo si uvedomoval svoju nespôsobilosť, svoje konanie oľutoval, trest zákazu činnosti akceptoval (voči tomuto v odvolaní ani nenamietal), prejavil snahu o riešenie problému s požívaním alkoholických nápojov jeho liečbou. Z uvedeného je tak zrejmé, že obžalovaný bol náchylný na požívanie alkoholu, pričom po jeho požití svoje konanie nevedel kontrolovať, nebol schopný svoju nespôsobilosť vnímať ako zábranu pre vedenie motorového vozidla. Nutné potom bolo ukladať obžalovanému taký druh trestu, ktorý by pôsobil výchovne a motivujúco práve vo vzťahu k nekontrolovateľnému požívaniu alkoholu.

Okresný súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody o. i. poukazom aj na to, že už v minulosti sa dopustil konania, kedy si pod vplyvom alkoholu sadol za volant, aj napriek tomu, že ide o vodiča z povolenia. Vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu je v súčasnej dobe často vyskytujúcim sa nebezpečným fenoménom, pričom i nízka dávka alkoholu u vodiča predstavuje nielen pre neho, ale najmä pre jeho okolie výrazné riziko. Takéto konanie nemožno zľahčovať a bagatelizovať. Spoločnosti je nutné vyslať jasný signál, že takéto konanie je nebezpečné, spoločensky neakceptovateľné a prísne trestané. Prvok generálnej prevencie však nemožno materializovať exemplárnymi trestami tam, kde výchovnú funkciu trestu naplní miernejší, napr. trest odňatia slobody nespojený s jeho reálnym výkonom, presne tak, ako je to v tu prejednávanej veci. Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to za totožnú trestnú činnosť. Nemožno teda vysloviť záver, že by išlo o osobu, ktorá je náchylná na páchanie trestnej činnosti ako takej, resp. rôznorodej trestnej činnosti. Jeho protiprávne konanie nasledovalo vždy po požití alkoholu. V takomto prípade sa tak nepodmienečný trest odňatia slobody nejaví byť účelným, a vhodne zvoleným druhom trestu. Obžalovaný by sa tak v prípade jeho výkonu dostal na slobodu, kde by opäť bez akýchkoľvek obmedzení mohol požívať alkohol a opätovne by hrozilo, že bude viesť motorové vozidlo, a to aj napriek uloženému trestu zákazu činnosti.

Odvolací súd má za to, že v prípade obžalovaného je postačujúce pôsobiť na jeho prevýchovu nateraz len samotnou hrozbou výkonu trestu, bez jeho reálneho vykonania, avšak za súčasného uloženia obmedzení a povinností, ktorými sa obžalovanému zabráni ďalej požívať alkohol, nastúpiť liečbu závislosti od požívania alkoholu, pretože spáchanie tohto skutku (a rovnako skutku pri predchádzajúcom

odsúdení) bolo podmienené práve požitím alkoholu. Vzhľadom na to, je efektívnejšie, aby uložený trest zasiahol do integrity obžalovaného práve tam, odkiaľ vychádzala pohnútká spáchať trestný čin, v tomto prípade teda zákonnými prostriedkami prinútiť obžalovaného podrobiť sa liečbe závislosti a uložiť mu zákaz požívania alkoholických nápojov. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti možno buď priamo fyzickým znemožnením určitého konania (napr. nepodmienečným trestom odňatia slobody), alebo vytvorením výrazných zábran, ktoré konanie páchatelovi sťažujú. Zmyslom je zabrániť páchatelovi aspoň na určitý čas v páchaní trestnej činnosti, postoj páchatel'a k trestnej činnosti sa môže zmeniť tým, že trest páchatel'a zastraší a ukáže mu, že páchať trestné činy sa nevypláca. Vysoko účinným prostriedkom, ako zabrániť páchatelovi páchať ďalšie trestné činy, je podrobiť ho určitým obmedzeniam alebo povinnostiam resp. kontrole výkonu uloženého trestu technickými prostriedkami.

Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolací súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste tak, že obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov, a teda k čiastočnému zmierneniu trestu. Na druhej strane uložil obžalovanému výrazné obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe liečeniu závislosti od alkoholických nápojov a rovnako povinnosti strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Senica a pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách 1x za mesiac, prvýkrát v lehote do 3 pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Výchovná funkcia podmieneného trestu odňatia slobody bola posilnená nielen skúšobnou dobou v primeranom trvaní, ale aj uložením probačného dohľadu s obmedzujúcimi opatreniami a povinnosťami, napokon aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 7 rokov, s ktorým obžalovaný súhlasil, a ktorý trest aj kajúcne prijal. Takto uložený trest bude v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom zameraný na zvyšovanie sociálnych zručností a spôsobilosti, s cieľom posilniť schopnosť viesť riadny život akcentujúc na posilnenie vzťahu k rešpektovaniu a dodržiavaniu právnych prepisov v cestnej premávke a tiež k uvedomeniu si následkov vedenia motorového vozidla po požití alkoholu. Takto uložený trest nemožno považovať za neprimerane mierny okolnostiam spáchaného skutku.

Cieľom takto uloženého trestu je v prvom rade náprava obžalovaného, t.j. snaha pôsobiť naňho tak, aby si osvojil spoločensky prijateľné postoje a správanie a upevnil schopnosti k ich dodržiavaniu. V neposlednom rade je cieľom takto uloženého obmedzenia predchádzanie trestnej činnosti a zabránenie recidívy pro futuro (do budúcnosti) vyváženým pomerom medzi trestnou represiou a prevenciou.

Záverom odvolací súd dodáva, že preventívno-výchovnú funkciu trestov zabezpečuje už aj samotná hrozba trestom, bez potreby jeho výkonu v prípadoch, kde vzhľadom na všetky okolnosti prípadu súd dospeje k záveru, že prevýchova páchatel'a bude naplnená účinnejšie aj bez potreby výkonu trestu (v tomto prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody, pozn. odvolacieho súdu). Netreba opomínať, že odstrašujúco má na páchatel'a pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť. Cieľom trestného konania totižto nie je akýsi „revanš“ - odplata za spáchaný skutok, ale predovšetkým náprava páchatel'a a jeho stimulovanie k riadnemu životu. K stimulu viesť riadny život rozhodne nevedie zásah do osobnej slobody tam, kde sa náprava páchatel'a javí účinnejšia prostredníctvom iných, miernejších prostriedkov trestnej represie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 písm. e/ Trestného poriadku zrušil a vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyselne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.